

ریفاکسیمین (Rifaximin)

سیستم عصبی مرکزی: سرگیجه، خستگی، سردرد،
افسردگی

گوارشی: آسیت، تهوع، درد شکمی، کولیت سودوممبران،
افزایش آنزیمهای کبدی (ALT)

پوستی: خارش، راش جلدی

خونی: آنمی

اسکلتی: اسپاسم عضلانی، درد مفصلی، افزایش کراتینین
فسفوکیناز

تنفسی: نازوفارینژیت، دیسپنه، اپیستاکی

تداخلات: آمیودارون، آزیترومايسين، کلاریترومایسین،
کارودیلول، سیکلوسپورین، دپتیاژم، وراپامیل،
ایتراکونازول، کتوکونازول، پوساکونازول، پنتوپرازول،
وارفارین

اسامی تجاری موجود در ایران :

قرص ریفاکسیمین تهران دارو ۲۰۰ میلی گرم

مکانیسم اثر: آنتی بیوتیک (متفرقه)؛ مهار سنتز RNA
باکتریایی

شکل دارویی: قرص ۲۰۰ و ۵۵۰ میلیگرم

فارماکوکینتیک: جذب خوراکی ضعیف، نیمه عمر ۶
ساعت، دفع گوارشی

اندیکاسیون های مصرف:

کاهش ریسک عود انسفالوپاتی کبدی، درمان IBS همراه
با اسهال، درمان اسهال مسافرتی ناشی از E. Coli

Off Label use: درمان انسفالوپاتی کبدی، درمان
اسهال ناشی از کلستریدیوم دیفیسل راجعه

محدودیت مصرف: ریفاکسیمین نباید در درمان اسهال
همراه با تب، ملنا و یا اسهال ناشی از پاتوژن های غیر از
E. Coli بکار رود. مصرف طولانی مدت میتواند باعث رشد
عفونتهای فرصت طلب شود. دارو نباید در عفونتهای
سیستمیک استفاده شود زیرا جذب خوراکی ضعیفی دارد.

دوزینگ:

کاهش ریسک عود انسفالوپاتی کبدی: ۵۵۰ میلیگرم هر
۱۲ ساعت، به مدت ۶ ماه

درمان انسفالوپاتی کبدی: ۴۰۰ میلیگرم هر ۸ ساعت، به
مدت ۵ تا ۱۰ روز

درمان IBS همراه با اسهال: ۵۵۰ میلیگرم هر ۸ ساعت، به
مدت ۱۴ روز

اسهال مسافرتی: ۲۰۰ میلیگرم هر ۸ ساعت به مدت ۳
روز

اسهال ناشی از کلستریدیوم دیفیسل: ۲۰۰ تا ۴۰۰
میلیگرم، هر ۸ تا ۱۲ ساعت، به مدت ۱۴ روز

در نارسایی کلیوی و کبدی نیاز به تنظیم دوز ندارد.

عوارض جانبی:

قلبی عروقی: ادم محیطی

